
Troszyn Polski, st. 27, gm. Gąbin, woj. mazowieckie, AZP 52-55/93

Informator Archeologiczny : badania 33, 95

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Święty Wojciech, st. 7, gm. Międzyrzecz, woj. lubuskie, AZP 51-14/22 – patrz: paleolit

TROSZYN POLSKI, st. 27, gm. Gąbin, woj. mazowieckie, AZP 52-55/93

- cmentarzysko ciałopalne (?) z późnego okresu halsztackiego i wczesnego okresu lateńskiego (?)

Ratownicze badania sondażowe prowadzone w dniach od 4 do 6 listopada 1999 roku, pod kierownictwem mgr Ewy Marii Dobek i mgr Zofii Zawadzkiej, na zlecenie Kierownika Delegatury Służby Ochrony Zabytków Województwa Mazowieckiego z siedzibą w Płocku. Finansowane przez Oddział Służby Ochrony Zabytków Województwa Mazowieckiego - Delegaturę w Płocku. Przebadano powierzchnie 12,5 m².

Stanowisko odkryto przypadkowo podczas prac polowych, prowadzonych przez właściciela działki. W trakcie inspekcji konserwatorskiej, przeprowadzonej w dniu 28 października 1999 roku - po odebraniu zgłoszenia o znalezisku - stwierdzono obecność zniszczonego, skrzynkowego grobu ciałopalnego. Stanowisko to nie było odnotowane w dokumentacji z badań powierzchniowych przeprowadzonych na tym obszarze w 1990 roku. Stanowisko położone jest na piaszczystej łasze (pierwotnie prawdopodobnie kępie) w obrębie terasy zalewowej, w dolinie rzeki Wisły. Prace archeologiczne, z uwagi na niesprzyjające warunki atmosferyczne ograniczono do wyeksplorowania zniszczonego grobu skrzynkowego (obiekt nr 1) oraz grobu kloszowego (obiekt nr 2), na który natrafiono w założonym wykopie sondażowym. Przeprowadzona prospekcja powierzchniowa wokół miejsca odkrycia w/w grobów pozwala przypuszczać, że w ich sąsiedztwie występują kolejne obiekty (groby?). Dalsze prace wstrzymano i zdecydowano o przeprowadzeniu szczegółowych badań wykopaliskowych w przyszłym sezonie.

Materiał znajduje się w archiwum Delegatury w Płocku Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków Województwa Mazowieckiego.

Badania będą kontynuowane.

Truskolasy, st. 8, gm. Wręczyła Wielka, woj. śląskie, AZP 85-45/ - patrz: środkowa, młodsza i późna epoka brązu

WIERZAWICE, st. 18, gm. Leżajsk, woj. podkarpackie, AZP 99-80/19

- cmentarzysko grupy tarnobrzeskiej

Zostało odkryte przypadkowo w 1999 r., podczas prac ziemnych prowadzonych przez mieszkańców Wierzawic. Położone jest na terenie pól uprawnych w strefie zagrożonej dalszą zabudową wsi. W latach 1999-2002, ze względu na widoczne na powierzchni ziemi kości i płytko zalegające groby, zostały przeprowadzone ratownicze badania archeologiczne przez Małgorzatę Schild i Krzysztofa Ormiana. Finansowane przez Podkarpackiego WKZ i Uniwersytet Rzeszowski w Rzeszowie.

W trakcie prac rozpoznano 415 obiektów archeologicznych o różnym stanie zachowania. W zdecydowanej większości są to groby ciałopalne popielnicowe bardzo często wyposażone w wyroby metalowe z żelaza i brązu (szpile, skręty, bransolety). Na uwagę zasługują pozostałości trzech grobów szkieletowych z wczesnej fazy grupy tarnobrzeskiej, również bogato wyposażonych w przystawki i wyroby metalowe, które świadczą o różnych okresach użytkowania tego cmentarzyska.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Podkarpackim Biuletynie Konserwatorskim”.

WIERZBOWA, st. 1, gm. Wartkowice, woj. łódzkie, AZP 62-48/4

- osada kultury trzcinieckiej z II okresu epoki brązu
- cmentarzysko kultury łużyckiej z okresu halsztackiego C-D